

РЕШЕНИЕ

№ 1807

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 08.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10145** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.65 ал.4 ЗОС във вр.чл.145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по жалба на К. М. Т. и С. М. Т. срещу Заповед № РОБ-22-РД09-220 от 19.10.2022г на кмета на СО, район О..

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на атакувания административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Излагат, че не били уведомени за започналото административно производство, което довело до ограничаване правото им на защита. Поддържат, че не е налице една от кумулативно изискуемите предпоставки за изземване на имота, а именно да се владее или държи без правно основание, тъй като заповедта за прекратяване на наемното правоотношение не е влязла в законна сила, а е предмет на проверка за законосъобразност по висящ съдебен спор по адм д 7165/ 2022г на АССГ. Предвид, че не било налице валидно прекратяване на наемното правоотношение с влязла в сила заповед, то процесният акт бил незаконосъобразен. Молят да се отмени заповедта.Претендират разноски.

Ответникът – Кмет на Столична община, район “О. ” чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.Моли да се отхвърли.Претендира юриск.възнаграждение.

СПП не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими

към настоящия спор писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № РОБ22-РД09-145/ 19.07.2022г на кмета на район О. на осн. чл.46 ал.2 вр с ал.1 т.9 от ЗОС и чл.33, ал.1 т.8 от НРУУРОЖСО е прекратено наемното правоотношение с К. М. Т. и С. М. Т. за общинско жилище, находящо се в [населено място], [улица], ет.2 /вътрешна къща/, АОС № 914 от 24.04.2009г. След извършена служебна справка в деловодната система на АССГ, се установява, че процесната заповед е обжалвана от настоящите жалбоподатели и е предмет на проверка за законосъобразност по висящо адм д № 7165/ 2022г на АССГ, 58 състав.

На 18.10.2022г експерти от район О. са съставили констативен акт /л. 24 от делото/ относно процесното общинско жилище в който се констатирали, че се държи от жалбоподателите без правно основание, като в посочения /определен/ в заповедта за прекратяване на наемното правоотношение срок за доброволно освобождаване, не са го е освободили.

Въз основа на Констативния акт № РОБ20- ГР 94-855 /39 от 18.10.2022г и приетото с него, че е изтекъл срока за доброволно освобождаване, на осн. чл.65,ал.2 от ЗОС и чл.34 от НРУУРОЖСО е издадена от кмета на СО, район О. оспорената в настоящото производство Заповед № РОБ-22-РД09-220 от 19.10.2022г, с която е наредено да се из земе от К. М. Т. и С. М. Т. общинско жилище, находящо се в [населено място], [улица], ет.2 /вътрешна къща/, АОС № 914 от 24.04.2009г които го държат на отпаднало правно основание.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 140 АПК, от активно легитимирани лица, имащи правен интерес да оспорят процесната заповед, която неблагоприятно засяга правната им сфера. Заповедта е издадена от компетентен орган при условията на заместване съгласно Заповед №РОБ21 РД09-145 от 7.06.2021г /л. 18 от делото/ и уведомление от кмета на район О. до Кмета на СО /л. 37 от делото/ за ползване на четири дни отпуск, считано от 18.10.2022г, в рамките на предоставените по чл.65, ал.2 от ЗОС правомощия, при спазване на установената от закона форма.

Противно на доводите в жалбата, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на оспорващите страни и да са препятствали възможността им адекватно да я организират. В действителност не са представени доказателства, че жалбоподателите надлежно са уведомени по чл.26 АПК за започналото административно производство, но това не представлява съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на заповедта само на това основание, тъй като са реализирали правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не са лишени от възможността да организират защитата си и да представят доказателства в подкрепа на твърденията си. Също така и със заповедта за прекратяване на наемното правоотношение /т.2 от нея/ жалбоподателите са уведомени, че ако не предадат жилището доброволно в указания им срок, същото ще бъде иззето принудително по реда на чл. 65 от ЗОС, което по

същността си е и уведомяване за започване на административно производство. /чл. 26 от АПК/.

Разпоредбата на чл. 65, ал. 1 във връзка с ал. 2 от ЗОС определя условията при които Кметовете на райони към съответните общини с районно деление да изземват общински имоти, които се държат без правно основание, използват се не по предназначение или необходимостта от тях е отпаднала. Касае се за сложен фактически състав, който включва следните предпоставки: 1) имотът да е общинска собственост и 2) той да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. Кумулативното наличие на тези две предпоставки поражда правомощието на кмета да приложи административният ред за защита владението на имот - общинска собственост, като разпорежи неговото изземване. В тази хипотеза административният орган действа при условията на обвързана компетентност - при наличието на визираните от цитираната разпоредба предпоставки той е длъжен да издаде административен акт, а не разполага с право на оперативна самостоятелност да прецени дали да из земе имота. Процедурата по изземване на общинско жилище е доразвита в императивната норма на чл.34 ал.2 от НРУУРОЖСО според който заповедта за изземване се издава въз основа на констативен акт. В акта се посочват данни за: собствеността, физическото или юридическото лице, което владее или държи жилището, основанието за това, предложението на кмета на СО /в определените от тази Наредба случаи/, заповедта за прекратяване на наемното правоотношение или писмото, с което кметът на района е задължил самонастанените лица в определен срок доброволно да освободят жилището, и за неизпълнението на това задължение.

По делото липсва спор, че имотът, чието изземване е наредено с оспорения акт е частна общинска собственост, което се установява и от АОС № 914 от 24.04.2009г /л. 19 от делото/

Настоящият съдебен състав намира обаче, че не е налице втората кумулативно изискуема предпоставка по чл.65 от ЗОС - държане на имота без правно основание. Както се посочи, след извършена служебна справка в деловодната система на АССГ, а и при липса на спор между страните, се установява, че Заповед № РОБ22-РД09-145/ 19.07.2022г на кмета на район О. с която на осн. чл.46 ал.2 вр с ал.1 т.9 от ЗОС и чл.33, ал.1 т.8 от НРУУРОЖСО е прекратено наемното правоотношение с К. М. Т. и С. М. Т. за общинското жилище, находящо се в [населено място], [улица], ет.2 /вътрешна къща/, АОС № 914 от 24.04.2009г. е обжалвана от настоящите жалбоподатели и е предмет на проверка за законосъобразност по висящо адм. д. № 7165/ 2022г на АССГ, 58 състав.

Цитираната заповед на кмета на район О. за прекратяване на наемното правоотношение и която е послужила като основание за издаване на оспорената заповед не е влязла в законна сила. При положение, че заповедта за прекратяване на наемното отношение не е била в сила към датата на издаване на процесната заповед за изземването на имота, основанието за държане на жилището не е отпаднало. Предвид, че актът, с който се прекратява наемното правоотношение между жалбоподателите и ответника, не е влязъл в сила, тъй като е предмет на висящ съдебен спор по адм д 7165 / 2022г на АССГ, то основанието на което е издадена процесната заповед, не е настъпило в правния мир. Т.е., доколкото наемното правоотношение не е прекратено към датата на издаване на процесната заповед с влязъл в сила акт, то не е отпаднало и

основанието, на което са настанени жалбоподателите. Поради това и заповедта за изземване на жилището следва да се отмени, като издадена без да са налице предпоставките за нейното издаване. Към датата на издаване на оспорената заповед, не е влязла в сила предходната заповед за прекратяване на наемното правоотношение, а съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 АПК - съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед горното, жалбоподателите не държат имота на отпаднало основание, поради което и не са налице предвидените в чл. 65, ал. 1 ЗОС предпоставки за изземване на жилището. Към датата на издаване на процесната заповед за изземване на имота жалбоподателите го държат на валидно правно основание - наемното правоотношение, не е било прекратено с влязъл в сила административен акт.

Изложените съображения мотивират съда да отмени оспорения акт..

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, и по арг. от чл. 143 ал.1 от АПК на жалбоподателите се дължат разноски в размер на по 10 лв. държавна такса внесена от всеки от тях и заплатено от всеки от тях 1000 лв. адв. възнаграждение по договори за правна защита и съдействие от 11.11.2022г /л.63 и л.64 от делото/. Ответникът е релевираше възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение-чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК, което обаче е неоснователно, тъй като същото е в минимално установения размер по чл. 8 ал.3 от Наредбата № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията към датата на сключване на договорите за правна защита и съдействие. Не следва да се присъжда заплатено адв възнаграждение по договори за правна защита и съдействие за пред ВАС по адм д 11011/ 2022г на ВАС, тъй като по същото е постановено определение с което искането за спиране предварителното изпълнение на процесната заповед е отхвърлено, тоест не е в полза на жалбоподателите.

Предвид изхода на спора на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РОБ-22-РД09-220 от 19.10.2022г на кмета на СО, район О..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на осн чл. 143 ал.1 от АПК на К. М. Т. разноски в размер на 1010лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на осн чл. 143 ал.1 от АПК на С. М. Т. разноски в размер на 1010лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: